

Prva slovenska cerkev Kristusu-Kralju v Hrastniku.

Ali ste že bili v Hrastniku? Ozka dolina, vsekana med griče polne črnega premoga. Ob vodi in cesti na tesnem prostoru tovarne, steklarna in kemična, na koncu doline pa v kotu zgnetene hiše delavske in nprave premogovnika. Okrog 5 tisoč ljudi živi v tej tesnobi, sedemrazredna deška in sedemrazredna dekliška šola z dvema vzporednicama (16 učiteljskih moči) sprejema številno armado delavskega naraščaja. Toda kje je hiša božja? Ne ugleda vam je oko, kajti Bog nima svoje hiše v tem zapuščenem kraju, polnem dela in truda. Stroji brne, krampi globoko pod zemljo votlo done, ni pa hrama miru in molitve, v katerem bi večna lučka naznanjala, da Bog živi med svojim bednim ljudstvom kot brat med brati. V Hrastniku ni cerkve! V Trbovlje — od šole 6 km daleč čez hrib, od postaje Hrastnik do šole je pa tudi uro hoda — naj hodijo, ali pa na Dol kot gostje v tujo župnijo. Trboveljska župnijska, leta 1660 zidana, samo 32 m dolga, 7 m široka cerkev je za 17.200 župljanov ne samo premajhna, ampak za hrastniške župljane tudi preveč oddaljena. Zadoštovala je pred 300 leti, ko še ni bilo priseljenega toliko delavstva, ki si pri svojih skromnih plačah ne more pozidati cerkve.

Hrastniški delavec nima tolažilne zavesti, da je Jezus Kristus njegov sosed, da ima svojo hišo ob njegovem domu. Hrastniški otroci ne rastejo v senci tabernaklja, tako daleč imajo v cerkev in tako redko jo vidijo. Ali ni krščanskemu človeku tako življenje mučno? Kako lahko vera ugaša, krščansko življenje usiha, ko viru milosti ni v bližini! Ko je Kristus-Kralj daleč, zavladajo krute vladarke, strasti in skrbi.

Dajmo Hrastniku cerkev!

Ustanovilo se je posebno društvo za stavbo cerkve Kristusa-Kralja v Hrastniku, ki bo zbiralo darove v ta namen. Razposlalo bo prošnje in nabiralne pole. Nihče naj teh prošenj ne zavrne. Ves slovenski narod mora pomagati, da dobi delavska kolonija v Hrastniku lastno cerkev in stalno službo božjo. Saj so sinovi našega naroda iz raznih pokrajin, ki so prišli tja iskat telesnega kruha, a morajo tako strašno stradati duševnega kruha.

Prva cerkev Kristusa-Kralja na slovenskem ozemlju naj bi to bila. Slovensko ljudstvo se je posvetilo Kristusu-Kralju, desetisoče družin si je izbralo Srce Jezusovo za Gospodarja in Kralja svojega. Postavimo mu še viden spomenik s tem, da na najpotrebnejšem kraju postavimo cerkev, njemu posvečeno. Če si hočete sprositi posebne milosti, dajte dar za hrastniške cerkev; če se hočete posebno zahvaliti za prejete dobrote, dajte miloščino za cerkev Kri-

stusu-Kralju. Iz samih prošenj in zahval naj bo pozidana.

Ljubezen in zvestoba do Kristusa-Kralja, skrb za zveličanje duš in pa ljubezen do bližnjega naj nagne srca slehernega katoliškega Slovence, pa bo v kratkem v Hrastniku imel Jezus svojo hišo v tolažbo tisočerim.

Za stalni odbor katoliških shodov:

Univ. prof. dr. Matija Slavič.

Za odsek za versko življenje in nračni prerod:

Univ. prof. dr. Gregor Rožman.

NOVICE

60letnica mašništva pri Sv. Marjetji pri Rimskih toplicah. Dne 22. t. m. bo pri nas izredna slovesnost. G. Edvard Janžek, vpokojeni župnik v Sv. Marjetji, obhaja 60letnico, odkar je bil posvečen za mašnika. Najzgovornejši priči njegovega župnikovanja sta obe cerkvi. Podružnico Lurd je sam pozidal, farno cerkev pa povečal in popolnoma prenovil. Za lepoto hiše božje vneti mož je imel tudi v dušnem pastirstvu lepe uspehe. Še mnogo let!

Dva smrtna slučaja. V noči od četrтка na petek je umrl na srčni kapi ljutomerski okrajni glavar g. dr. L. Brunčko. Pogreb je bil v soboto, dne 7. julija, ob petih popoldne. Pokojnik je bil rojen leta 1884 na Janževem vrhu pri Breznu ob Dravi. Leta 1911 je promoviral, leta 1919 pa je vstopil v službi pri politični upravi in je služboval kot glavar šest mesecev. Pokojni zapušča ženo in otroke. — V Brežicah je umrl znani odvetnik dr. Ljudevit Stiker.

Dragoceni kelih zopet najden. Iz Sv. Ožbalta ob Dravi poročajo: »Naš dragocen zlat kelih ukraden!«, razneslo se je bliskovito pred tremi leti tudi po časopisju. Skrbno skritega, varno založenega, močno zabarikiranega ga je na Marijino obiskovanje pri pospravljanju na dilah na srečo našla farovžka služkinja. — Ne javljamo te vesele novice za neugnane skomine drznim in zvitim tatovom, ne, ne; vedeli si bomo marveč zvesto okovariti ta naš dragocen zaklad, pa ne doma, temveč previdneje in varneje kje drugod, kadar ne bo v uporabi!

Tovariši iz vojni let, pomnite! Dne 12. avgusta letos vsi na naš sestanek na Brezje! Dobro pomnite ta dan, držite strumno disciplino in pridite vsi, prav vsi! Polovična vožnja pod običajnimi pogoji. Glavni odbor ZSV v Ljubljani.

Razne novice iz Ruš. Tovarno za vžigalice v Rušah je konzorcij (gg. Glaser, Pogačnik in Gorišek) prodal družbi, ki proizvaja znane švedske vžigalice. Družba je kupila že več tovarn na Madžarskem in na Hrvatskem, tako da se je konzorcij nadejal premočne konkurence in je rajši sprejel ponudbo imovite družbe za nakup tovarne. Za izkupiček si je

nakupil g. Hinko Pogačnik lep gradič v Domžalah na Kranjskem z obširnimi posestvom in se namerava iz Ruš preseliti na Kranjsko. Za spomin hoče pospešiti in financirati zgradbo Sokolskega doma v Rušah. — Smolniška nedelja se je letos obhajala izredno slovesno. Po nekdanji navadi je bila zopet procesija okoli cerkve. Pod štirimi lipami na štirih vogalih cerkvenega prostora so postavili lične oltarčke, prekrasno ozadje pa je dajalo zeleno pohorsko gorovje. Obiskovalcev je bilo veliko od blizu in daleč. — Ruše so dobile letos dve novi sušilnici za hmelj in nadaljnji razvoj hmeljarstva je seveda odvisen od cen, ki jih bo hmelj imel letos.

Velika nesreča in zguba. V Šmihelu nad Mozirjem se je zgodila trem posestnikom velika nesreča in zguba. Dne 1. t. m. ob štirih popoldne je ubila strela enemu posestniku Lovru Goličnik pet glav goveje živine, drugemu, vdovi Jozefi Mikek, pa tri in g. Matiji Goričar, županu v Mozirju, pa eno dveletno jalovko. Zguba znaša nad 50.000 Din. Ne samo prizadeti posestniki, ampak sploh cela župnija je žalostna. Strele in hudega vremena, varuj nas, o Gospod!

Dve smrtni nesreči. Iz Hrastnika poročajo: V torek, dne 3. t. m., je zahtevala voda dve žrtvi v Hrastniku. Okoli štirih popoldne je kopala svojo 6mesečno hčerko žena čevljarja Viranta. Ker je bila deklica močna, jo je mati za hip pustila sedeti v vodi in odšla v hišo. Ko se je vrnila, je bilo dete mrtvo. Uboga mati se je v joku zgrudila na tla. Prihitele so bližnje ženske in zaščitna sestra, da pomagajo, a bilo je prepozno. Nekako ob istem času se je kopal 16letni steklarski delavec Hladnik v Savi ter utonil.

Žrtev kopanja. Pretekli četrtek, 5. julija, so se šli trije dečki v starosti od 11 do 14 let iz Brezovice na Bizelj skem kopat v reko Sotlo. Najstarejši, komaj 14letni Ivan Malus, se je hotel priučiti plavanja na ta način, da si je na prsa naložil dolge in suhe trave, ki bi naj ga držala nad vodo. Skočil je s travo v vodo, ki je deloma do 3 metre globoka in se je res držal nekaj časa nad vodo. Kmalu pa mu je voda odplavila travo, zgubil je oporo v vodi, ni mogel nazaj k bregu in je vpričo preplašenih tovarišev izginil pod vodo in utonil. Čez nekaj ur so domačini našli truplo nesrečnega fanta.

Pri orožništvu v Vojniku je shranjenih šest vkrađenih biciklov. Komur je bilo kolo vkrađeno, naj pride pogledat, če je med vkrađenimi tudi njegovo, ali pa naj pri orožniški postaji svojega kraja vpraša. Izsledil jih je naš orožnik g. Jožef Božič. — Bodite previdni, ko kupujete bicikl od človeka, ki nima te vrste trgovine. Kajti v slučaju, da je kolo vkrađeno in prodajalec nima premoženja, zgubite denar.

Državna gimnazija v Mariboru — vpisovanje se vrši v ponedeljek, dne 3. septembra, dopoldne ob 8. uri v ravnateljski pisarni. Vsak učenec mora prinesiti s seboj krstni

list (rojstni list) in zadnje šolsko izpričevalo. Stari smejo biti (učenci-gimnazijci) najmanj 10 in največ 13 let; izjeme dovoljuje veliko županstvo na posebno prošnjo. Sprejemnega izpita ni; oglasijo pa se naj za gimnazijo le dobro pripravljeni ter telesno in duševno dobro razviti učenci in učenke. V ozira vrednih slučajih se učenci morejo vpisati tudi tekom počitnic.

Naročniki, pozor! Mnogim naročnikom je potekla naročnina 1. julija. To lahko vidijo iz ovitka, na katerem ima vsak naročnik napisano, do kdaj ima plačano naročnino. Komur je naročnina potekla, naj takoj pošlje denar za drugo polovico leta. V drugi polovici julija se bo začel list ustavljati vsem, ki ga do takrat ne bodo plačali. Porabite torej položnice, ki smo jih zadnjič že poslali ter pošljite čimprej naročnino. Nekateri naročniki »Slovenskega Gospodarja«, posebno v Savinjski dolini, so zadnjič dobili pismo o položnici »Našega doma«. Te položnice so se pomešale med »Gospodarjeve«. Teh položnic ne rabite za pošiljanje naročnine za naš list. Vsem naročnikom v Savinjski dolini smo danes še enkrat priložili prave položnice. — Uprava »Slov. Gospodarja«.

BISEROMAŠNIK JANEZ KRST. LENART.

Mislinska dolina še ni obhajala in menda tudi dolgo več ne bo slovesnosti, na kakršno se pripravlja ravno sedaj. Nadžupnik, dekan in častni kanonik v Šmartnu pri Slovenjgradcu, g. Janez Krst. Lenart, ki je pred 10 leti obhajal zdrav in krepek svojo zlato mašo, bo slavil v četrtek, dne 19. julija, svojo bisernico ali 60-letnico mašništva. Mnogokrat je videl v svojih dijaških letih našega nesmrtnega škofa A. M. Slomškega in rad pripoveduje o njegovi ljubezni do mladine in še posebej do dijaštva. In pozna se mu v celem njegovem 60letnem delovanju, da se je navzel Slomškove vneme za čast božjo ter za blagor slovenskega naroda.

Gospod biseromašnik se je s sveto gorečnostjo lotil duhovnopastirskega delovanja in povsod zapustil ime nitne sledove svoje vneme. Še prav posebej ga hvali popolno preurejena cerkev in šola ter nova cesta na Tinju, nova župnijska cerkev v Poljčanah in prenovljena nadžupnijska in petere podružnične cerkve v Šmartnu pri Slovenjgradcu. Za sebe vedno skromen, je svoje prihranke obračal v dobrodelne namene in je bogato zalagal domače dijaško semenišče, pomagal čč. šolskim sestram pri vzgoji ženske mladine, se spominjal naših domačih in zunanjih misijonov, snovanja nove bogoslovnice v Mariboru in še mnogih drugih naprav. Vneto je deloval za narodno probudo v šoli, v kateri je pogosto

nadomeščal tudi pravega učitelja, in v družtvih, kjer se zdaj z mladeniško navdušenostjo pogosto nastopa in priporoča, naj delujejo po Slomškovem navodilu: Sveta vera bodi vam luč in materin jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike. Ob prevratu je bil v silno ogroženem slovenjgraškem okraju predsednik narodnega sveta in je kot tak neustrašeno branil naše narodne pravice. Seve so ga zaradi tega naši nasprotniki strahovito sovražili in še celo v lastni hiši dejansko napadali. Kdorkoli pride v ta kraj, vidi še danes na stenah nadžupnijskega poslopja sledove takratne razdivjanosti. Po tem vsem pač ni čuda, da se je zaslužnega gospoda spomnila najvišja svetna in cerkvena oblast. Nj. Veličanstvo kralj Aleksander mu je podelil red sv. Save, presvetli naš škof Andrej pa ga je odlikoval z imenovanjem častnim kanonikom lavantinske škoije. Od 27. maja t. l. naprej je gosp. slavljencec že v 87. letu svojega življenja, pa še vedno zvesto in goreče vrši svoje nadžupnijske in dekanijske posle in krepko posega v zadeve javnega življenja.

Možu takega neumornega delovanja po Slomškovih načrtih, odličnemu našemu pristašu in zvestemu sotrudniku našega lista od vsega početka, vnetemu duhovniku in mnogozaslužnemu narodnemu buditelju iskreno in pristrčno čestita k njegovi izredni proslavi 60letnice mašništva »Slovenski Gospodar«.

ZDRAVLJENJE RAKA IN DRUGIH DOSLEJ NEOZDRAVLJIVIH KOŽNIH BOLEZNI.

Vsa javnost se nepopisno zanima za iznajdbo g. Poljšaka, s katero se je lotil v baraki mariborske bolnice zdravljenje raka in drugih doslej neozdravljivih kožnih bolezni. Zaupanih mu je od zdravniške komisije 28 težkih slučajev obolenja vseh vrst raka in zgoraj omenjenih kožnih bolezni. Z zdravljenjem je pričel gosp. Poljšak pod nadzorstvom in vodstvom zdravnika g. dr. Vilimeka v torek, dne 3. julija. Komisija bode pregledala potek zdravljenja v petek, dne 13. julija. Urednik »Gospodarja« si je ogledal te žive mrličke pred začetkom lečenja in sedaj, ko so se rane po vestnem nakladanju Poljšakovega mazila vnele ter izgnojile. Nobečen od 28 slučajev ni brezupen in g. Poljšak je trdo prepričan, da bodo zapustili bolnico prav vsi če že ne popolnoma zdravi, pa bo vsaj njihovo prežalostno stanje zboljšano in olajšano. Na obrazih vseh teh nesrečnih je čitati trdno zaupanje in veselost nad že dosedanjimi in vsakemu očesu vidnimi uspehi. Za Poljšakovo zdravlilno iznajdbo in napredovanje v zdravljenju se zanima že tudi ino-

zemsko časopisje. Bogzna koliko pisem prihaja na g. Poljšaka ne samo iz vseh delov naše države, ampak tudi iz Bolgarije, Nemčije, Francije in iz Amerike. Bog daj g. Poljšaku popolen uspeh, trpeče človeštvo se mu bo že oddolžilo za njegovo iznajdbo, ki bo ena največjih in najbolj koristnih!

Strašna usoda uboge družine. V nedeljo, dne 7. t. m., zvečer se je zgodil v Mariboru v gostilni »Grajska klet« nesrečni slučaj, da je bil zaboden z nožem v srce revni delavec K. Kebrič, oče petero malih otrok. V gostilni je bila neka družba, ki se je začela prepirati. Nastal je pretep in Kebrič, ki je v gostilni igral na harmoniko, je priskočil, da bi pomiril prepirajoče, kar pa se mu ni posrečilo. Eden izmed nemirnežev, najbrž pijan, je potegnil nož in je nesrečnega moža zabodel naravnost v srce. Kri je bruhnila in na potu v bolnico je nesrečnež izdahnul. Kebrič, ki je bil zelo miren in priden delavec, zapuščal ženo s petero nedolžnimi malo letnimi otroci. Najmlajši je star pet mescev, a najstarejši 16 let. Mati je bolna, sredstev nimajo nobenih, premoženja tudi ne. Živeli so od tega, kar je oče s svojimi pridnimi rokami zaslužil. Strašna je usoda uboge rodbine! Nimajo niti toliko, da bi si kupili kruha! Za stanovanje nimajo in za druge potrebe seveda tudi ne. — Obračam se do usmiljenih src z iskreno prošnjo, da priskočijo nesrečni rodbini na pomoč. Prosim denarnih in drugih prispevkov na naslov vdove: Amalija Kebrič, vdova delavca, Maribor, Loška ulica 8. Za vsak najmanjši dar za te največje nesrečneže se že vnaprej najskrenejše zahvaljujem. — Franjo Žebot, narodni poslanec in občinski svetovalec.

25letnica mature. V nedeljo, dne 8. julija, smo se zbrali maturantje 1902.—3. leta pri svojem tovarišu g. Ferdo Robiču, vadniškemu učitelju v Mariboru, da obhajamo svojo 25-letnico. Obiskali smo po skupni sv. maši grobove svojih nepozabnih vzgojiteljev, profesorjev Lavtar in Koprivnik ter se živahno spominjali svojih umrlih tovarišev Janžek, Dietner, Starašina in Lešnik Mirka, ki so bili v kratkih presledkih kmalu poklicani pred večnega Vzgojitelja narodov. Po sestanku v »Mariborskem dvoru« smo se popoldne zbrali v Pekrah na posestvu tovariša Robiča in njegove blage soproge, ki istakto letos slavi 25letnico svoje mature na učiteljski v Gorici. V iskrenih besedah je pozdravljal jubilarje msgr J. K. Vreže in omenjal, da je ob svojem nastopu profesorske službe leta 1899 prevzel razredništvo ravno pri današnjih slavljencih ter jih vodil do vstopa v javno življenje; hvallil je njihovo nekdanjo marljivost in vdanost ter njihovo dosedanje 25letno smotreno neumorno delo vzgajanja naše ljube mladine in še posebej na njihovih sedanjih odličnih upraviteljskih mestih. Presrečnega pozdrava in zahvale ter pesniško navdahnjenih bodril g. gostitelja veseli,

Vsaka slovenska hiša naj ima novo barvano Slomškovo sliko!

Naročajo se pri upravi »Našega doma« v Mariboru, Aleksandrova cesta šte. 6/1.

smo gledali obširno sliko žalostnih in veselih dogodiljajev, ki nam jo je razvil g. upravitelj Dr. Pinterič iz Šmiklavža pri Ormožu, ter poslušali o mnogih zanimivostih iz 25letnega vzgojnega dela, ki so nam jih podajali v vznešenih besedah gg. upravitelja From od Spodnje Sv. Kungote in Lešnik iz Hajdine ter mešč. šol. ravnatelj Korže od Sv. Lenarta v Sl. gor. Ločili smo se z osveženo voljo, delati neumorno tudi v bodoče za blagor naše mladine in z veselim zaupanjem, da se snidemo prihodnje leto pri svojem tovarišu g. Fromu.

Rodbina Pleteršnik v Pišecah izumrla. Dne 13. septembra bo poteklo pet let, kar nas je zapustil g. profesor Maks Pleteršnik, ki ga slovenski narod ne bo pozabil radi njegovega slovarja. Dne 4. julija t. l. pa je zatisnila svoje oči v 82. letu svojega življenja njegova blaga sestra Marija, ki je zadnja potomkinja te plemenite rodbine. Dne 6. julija so jo njeni številni prijatelji s tremi duhovniki pospremili na pišečko pokopališče, koder počiva poleg svojega brata profesorja, ki ga je tako iskreno ljubila. V poslovnem govoru je domači g. župnik povdarjal, kako se je vsikdar odlikovala po svojem globokovernem življenju, po svoji vestnosti in delavnosti, po svoji brezmejni gostoljubnosti in darežljivosti. Dekliška Marijina družba je položila kumici svoje zastave žalni venec, cerkveni zbor pa ji je zapel pri hiši žalosti in pri grobu ginljivo slovo. Draga Mimi, živela si čednostno, umrla svetniško. Uživaj plačilo pri svojem Gospodu, kateremu si tako zvesto služila!

Tabor Marijnih družb in Dekliških zvez iz Dravinjske doline bode v nedeljo, dne 22. julija 1928 v Studenicih. Ob pol deseti uri bo v Studenicih slovesnost 700 letnice Lavantinske škofije, po slovesnosti gorej omenjeni Tabor. Nastopijo tudi Orli. Mladina iskreno vabljen!

Tajništvo Slovenske ljudske stranke v Mariboru, Aleksandrova cesta 6-I, javlja tem potom, da ima do nadaljnjega uradne ure za stranke od 7. ure zjutraj do 1. ure popoldne.

Umrli je pri Sv. Barbari v Slov. g. dne 4. t. m. Janez Šabedar, trgovec, mesar, gostilničar in bivši posestnik po dolgotrajni bolezni v 59. letu. Darežljive njegove roke posebno ubogim se marsikdo hvaležno spominja. Ob koncu svetovne vojne, v kateri je tudi on kot četovodja služil, je preživel vse, revne in premožne, ker je bilo splošno pomanjkanje vsega živeža. K njemu je vse hitelo, si napolnit prazen želodec. Prav po Gregorčiču je ravnal: Odpri srce, odpri roke, otiraj bratovske solze, sirotam olajšaj gorje! Njegova dobra dela ga spremljajo čez grob pred božji stol! Bog mu plačaj vse obilo! Bil je veliko let občinski svetovalec, predsednik cerkvenega konkurenčnega odbora, lovski najemnik itd. Svetel mu spomin in slava!

Elektrika v Beltincih. Že lansko leto se je v Beltincih ustanovila zadruha, ki si je stavila nalogo, da pre-

skrbi za občino električno luč. Priprave so se ves čas vršile, s pravim delom pa se radi raznih ovir ni začelo. Sedaj se je tudi v tem oziru storil odločilen korak. V kratkem bo postavljen transformator in še to jesen dobijo Beltinci električno razsvetljavo.

Protialkoholna predavanja. Zadnji čas prireja g. profesor Pavlič iz Murske Sobotice v večjih občinah Slovenske krajine skioptična predavanja o treznostnem gibanju in pogubi alkohola. Med drugim je imel predavanja tudi v Črensovcih in Beltincih. Obe predavanji sta bili zelo dobro obiskani. V Beltincih ga je poslušalo do 1000 ljudi, večinoma moške.

Novo župnišče. G. provizor Greif Ivan je začel v Turnišču zidati novo župnišče, ki bo eno največjih in gotovo najlepših v Slovenski krajini. Župnišče je že pod streho in do oktobra bo popolnoma gotovo.

Nabori v Ormožu. Pretekle dni so se vršili za ormoški okraj nabori. Da se nabori brez kričanja, razgrajanja in pijančevanja niso izvršili, ni pač potrebno naglašati. Bog ve, kdaj bo mogoče mladino tako vzgojiti, da bo spoznala, da ob priliki naborov še ni treba pozabiti na človeško dostojanstvo in kričati ko žival. Žalostno je bilo gledati mlade fante, ko so se šele popoldne in celo pozno v noč vračali domov popolnoma pijani. Zastaviti bo treba vse sile, da se odpravi to zlo, ki je zlasti v današnji kritični dobi tako usodno.

Proslava 700letnice obstoja lavantinske škofije v Vojniku se vrši v petek, soboto in nedeljo, dne 13., 14. in 15. julija, s slovesno tridnevno pred izpostavljenim Najsvetejšim, katero vodita dva čč. ggč kapucina, eden iz Ptujca in drugi iz Celja. V petek in v soboto je ob pol šestih pridiga, in šestih sv. maša z blagoslovom, ob desetih sv. maša in pridiga, popoldne ob pol treh sv. križev pot, pridiga in litanije z blagoslovom. V nedeljo zjutraj je ob šestih sklep te pobožnosti s skupnim sv. obhajilom, skupno pridigo in sv. mašo. Vojničani! Udeležimo se te pobožnosti v prav obilnem številu, da slovesno proslavimo 700-letni jubilej lavantinske vladikovine!

ŽALOSTNA USODA RAZISKOVALCEV SEVERNEGA TEČAJA.

Od v maju ponesrečenih raziskovalcev severnega tečaja je rešen, kakor smo že poročali, le general Nobile. Generala je otel z ledenega otoka švedski kapetan-pilot Lundberg. Ko se je spustil drugič z letalom na plavajoči otok, da bi se lotil rešitve ostalih Nobilevih tovarišev, se mu je letalo tako poškodovalo, da ni mogel z njim v zrak. Po Lundberga sta odfrčali dve švedski letali: eno je vzelo z otoka kapetana, drugo je vrglo ostalim peterim Nobilevim tovarišem živila in obleko. Ruski ledolomilec »Krasin«, ki je že bil v bližini usodepolnega ledenega otoka, je obtičal v predebelem ledu in ne more ne naprej in ne nazaj. Glavno upanje je stavil svet v »Krasina«, a sedaj ga ne pustita led ter zima, da bi dovršil re-

šilno delo. — Učenjak Amundsen, ki je poletel na letalu s pilotom, da reši Nobile, se je gotovo ponesrečil smrtno. O Amundsenu ni od njegovega odleta do danes nobenega glasu. — Čisto v negotovost je zavita usoda onih potnikov ponesrečenega zrakovplovca »Italija«, ki so ostali v drugi gondoli, ko se je Nobileva odtrgala ter padla na ledena tla. Niti gluha in ne sluha ni o onih treh raziskovalcih, ki so se podali na ledeno pot od Nobileve skupine, da bi opozorili letala in ledolomilce na strašno nevarno bivališče Nobile in tovarišev. Kdaj in kako bo rešenih pet živih mož, ki še čakajo na plavajočem ledenem otoku, o tem še dosedaj ni prav nič znanega.

Celotna evropska javnost je začela ostro napadati po časopisju Italijane, ker so zakrivali s svojim generalom in »Italijo« toliko nepotrebnih smrtnih človeških žrtev ter gmotne in materialne škode.

S ponesrečenim poletom na severni tečaj se ni osramotil pred celim svetom le general Nobile, ampak tudi Mussolinijeva fašistično široko-ustna Italija.

Grozna nesreča na morju. Dne 8. julija se je potopil parnik »Angamos«, ki je bil last južnoamerikanske države Chile. Ladjo so uporabljali za prevažanje vojaštva ter delavcev. Parnik je bil oddaljen od obale le kakih 300 m. Vihar ga je pogнал na skalo, kjer se je razbil, parni kotli so eksplodirali in je utonilo v celem 289 oseb. Rešilo se je le 6 oseb. Med ponesrečenimi so vojaki, mornarji in delavci, ki so bili na potu na salpeterska polja v severnem Čilu.

Požar in vihar. Popolnoma je upepelil požar poljsko mesto Odrzyrov. Zgorelo je 300 hiš, a na srečo je zgubil pri tem ogromnem požaru življenje samo eden človek. Na Litvanskem je divjal zadnje dni silen vihar, ki je podrl v teku treh ur nad 300 kmečkih hiš. Neurje je ruvalo s koreninami vred 100letne hraste in je uničenih 200 ha gozda.

Velika izbira papirnatih servijetov se dobi v obeh prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5 in Aleksandrova cesta 6. Cena: 3, 5, 10, 15, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100 Din, a najlepši po 34 Din za 100 komadov. Nobena slovesnost po novi maši, nobena gostija ali druga pojedina se naj ne vrši brez teh resokusnih servijetov!

Poročila SLS.

Jubilejni ljudski tabor v Žalcu 15. julija 1928.

V nedeljo, dne 15. julija, se zberejo v Žalcu okoli svojih starih borcev za slovensko in krščansko pravdo tisoči katoliških Slovencev in Slovenk. Nasprotnike slovenske in krščanske miselnosti je zagrabil silen strah pred to veliko manifestacijo. Zato skušajo vnesti v prireditve zmedo in isti dan prirediti v Žalcu svoj tabor. Slovensko katoliško ljudstvo bo na to odgovorilo tako, da bo v nedeljo